

01

ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΕΣ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ
ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ!

02

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ
ΕΠΙΖΩΝΤΕΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΥΣ

03

Η ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΙΝΑΙ
Η ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ
ΛΥΣΗ

04

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
ΣΤΟ ΕΒΕΡΕΣΤ

ΟΙ ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ!

Νίκος Κεχαγιάογλου
ΔΙΕΥΘΥΝΩΝ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ Κ2

Εκτός από τα πολλά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι επιχειρήσεις στην χώρα μας σήμερα όπως η πτώση τζίρου, η υπέρ - φορολόγηση, η έλλειψη ρευστότητας και πηγών χρηματοδότησης, ο αθέμιτος ανταγωνισμός κλπ, υπάρχει μια ακόμα παράμετρος η οποία έχει παντελώς αγνοηθεί από τους ιδιοκτήτες τους: τα πρόσωπα που δημιουργούν τον πλούτο των επιχειρήσεων είναι ανασφάλιστα. Ιδιαίτερα για τις συνεταιρικές επιχειρήσεις αυτό το θέμα αποτελεί ωρολογιακή βόμβα στα θεμέλιά τους.

Ελάχιστοι έχουν αναρωτηθεί τι θα συμβεί αν ξαφνικά ένας συνétairos φύγει από την ζωή ή αν για λόγους υγείας δεν μπορεί να δουλέψει ξανά. Η πιθανότητα δεν είναι καθόλου μικρή. Στον πίνακα που ακολουθεί μπορείτε να δείτε τις πιθανότητες που υπάρχουν να ζουν όλοι οι συνétairos στην ηλικία της συνταξιοδότησης. Σε μια επιχείρηση με 3 συνétairos ηλικίας 40 ετών η πιθανότητα να ζουν όλοι στα 65 τους χρόνια είναι 40%. Ποιες όμως θα είναι οι συνέπειες αν συμβεί κάτι τέτοιο; Δείτε τι συνέβη σε μια πρόσφατη περίπτωση:

Τρία πολύ αγαπημένα αδέρφια είχαν μια αντιπροσωπεία ηλεκτρονικών συστημάτων ασφαλείας, ιδιαίτερα εύρωστη και δυναμική. Λειτουργούσε επί 8 χρόνια με πολύ ικανοποιητικούς τζίρους και κέρδη. Δυστυχώς ο μεσαίος αδελφός πέθανε ξαφνικά από ανακοπή σε ηλικία 41 ετών. Μετά από μερικούς μήνες η σύζυγός του αποβίωσαντος, η οποία ήταν και η νόμιμος κληρονόμος του, διεκδίκησε πολύ δυναμικά την εισοδή της στην επιχείρηση, μαζί μάλιστα με τον καινούριο της σύντροφο. Επακολούθησαν ομηρικές μάχες και διενέξεις με φυσικό επακόλουθο την διάλυση της εταιρείας ακριβώς 2 χρόνια μετά τον θάνατο του αδελφού...

Οι συνέπειες από την απώλεια ενός συνétairoυ ή μετόχου πλήττουν την ίδια την εταιρεία, τους επιζώντες ιδιοκτήτες και τους φυσικούς κληρονόμους του.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ

Σε επιχειρήσεις με στενό ιδιοκτησιακό καθεστώς όπως οι Ελληνικές, η διοίκηση και η ιδιοκτησία είναι συνήθως ταυτόσημες έννοιες. Οπότε μια απώλεια μπορεί να προκαλέσει σοβαρότατες δυσλειτουργίες στην λειτουργία της επιχείρησης. Το μέγεθος των συνεπειών εξαρτάται από το πόσο σημαντικό ήταν το πρόσωπο αυτό για την κερδοφορία της επιχείρησης. Επιπροσθέτως θα προκληθούν νομοτελειακά διαφορές μεταξύ των επιζώντων συνεταιίρων, των κληρονόμων και άλλων στελεχών για την αναπλήρωση του κενού που προκλήθηκε.

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΚΛΗΡΟΝΟΜΟΥΣ

Η οικογένεια του θανόντος έχει αμεσάτη ανάγκη το εισόδημα που έφερνε ως τώρα στο σπίτι, για να καλυφθούν οι άμεσες υποχρεώσεις. Η εξάρτηση από αυτό το εισόδημα είναι δεδομένη. Οι δαπάνες εξαιτίας του θανάτου ίσως είναι ανυπόφορες. Η νέα κατάσταση είναι ζοφερή αφού τώρα οι κληρονόμοι θα υποστούν:

- > Την απώλεια μισθού του θανόντος
- > Την απώλεια μερισμάτων. Οι επιζώντες συνétairos δεν έχουν καμία διάθεση να προσφέρουν μερίσματα σε τρίτους την στιγμή που αυτοί κάνουν όλες τις δουλειές και αναλαμβάνουν τις ευθύνες της επιχείρησης. Οι εταιρείες με στενό ιδιοκτησιακό καθεστώς πολύ σπάνια πληρώνουν μερίσματα, αφού οι μέτοχοι ψηφίζουν αυξήσεις μισθών στον εαυτό τους για την ιδιότητά τους σαν υπάλληλοι. Οπότε οι μετοχές που θα έχουν στην κατοχή τους οι κληρονόμοι δε θα έχουν καμία αξία εκτός αν μπόρουν να τις πουλήσουν.

ΗΛΙΚΙΑ ΣΥΝΕΤΑΙΡΩΝ ΣΕ ΣΧΕΣΗ ΜΕ ΤΗΝ ΠΙΘΑΝΟΤΗΤΑ ΘΑΝΑΤΟΥ ΩΣ ΤΑ 65 ΕΤΗ

2 συνétairos	πιθανότητα	3 συνétairos	πιθανότητα
30 30	48%	30 30 30	63%
30 40	47%	30 35 35	54%
30 45	46%	30 40 40	61%
35 35	47%	35 35 35	61%
35 45	45%	35 40 50	58%
40 40	45%	40 40 40	60%
40 50	42%	40 45 50	57%
45 45	43%	45 45 45	57%
50 50	39%	50 50 50	53%
55 55	33%	55 55 55	45%
60 60	22%	60 60 60	31%

ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΠΙΖΩΝΤΕΣ ΣΥΝΕΤΑΙΡΟΥΣ

Οι επιζώντες συνέταιροι έχουν ξεκάθαρο συμφέρον να συνεχίσουν την λειτουργία της επιχείρησης. Αυτό όμως μπορεί να έρθει σε σύγκρουση με τον εκτελεστή της διαθήκης ή τους κληρονόμους. Ο μὲν θα βιάζεται να πληρώσει τους φόρους και τις δαπάνες τακτοποίησης της κληρονομιάς, οι δε θα πιέζονται για άμεσο εισόδημα, με αποτέλεσμα να ζητήσουν ρευστό από την επιχείρηση. Οι συνέταιροι όμως θα θέλουν να επανεπενδύσουν τυχόν κέρδη και να συνεχίσουν απρόσκοπτοι το έργο τους. Ασχέτως αν οι κληρονόμοι και ο εκτελεστής δεν έχουν την βούληση να βλάψουν την εταιρεία, εντούτοις το αποτέλεσμα είναι το ίδιο: Η ζωή της επιχείρησης αρχίζει να γίνεται πολύ δύσκολη...

Ο αποθανών συνέταιρος μπορεί να είναι μέτοχος πλειοψηφίας ή μειοψηφίας.

ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΟΧΟΣ ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑΣ...

...ο εκτελεστής ή η οικογένεια που ελέγχει τώρα την εταιρεία, μπορεί να εκλέξει νέο διοικητικό συμβούλιο, να διορίσει νέα στελέχη και να αναδιοργανώσει την εταιρεία προς όφελος των κληρονόμων. Οι παλιοί συνέταιροι μειοψηφίας θα υποχρεωθούν είτε να ακολουθήσουν αυτές τις εντολές είτε να παραιτηθούν. Υπάρχει η πιθανότητα το νέο ΔΣ να αποφασίσει τη διανομή μερίσματος, ακόμα κι αν χρειαστεί αυτό να χρηματοδοτηθεί εν μέρει από μια μείωση αμοιβών των επιζώντων συνεταίρων. Σε ένα άλλο σενάριο οι κληρονόμοι μπορεί να θελήσουν να πουλήσουν τα μερίδιά τους στους επιζώντες. Αυτοί όμως θα έχουν μετρητά; Το τίμημα θα είναι δίκαιο; Αν οι κληρονόμοι στραφούν σε τρίτους για την πώληση των μεριδίων τους αυτό θα ικανοποιήσει τους επιζώντες συνεταίρους;

ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΜΕΤΟΧΟΣ ΜΕΙΟΨΗΦΙΑΣ...

... οι συνέταιροι που έχουν την πλειοψηφία θα συνεχίσουν να ελέγχουν την εταιρεία και οι δουλειές τους φαινομενικά δε θα απειληθούν. Πρέπει όμως να εξετάσουμε σοβαρά κάποιες περιπτώσεις:

Αν ο αποθανών συνέταιρος βρισκόταν τοποθετημένος σε κάποια θέση στρατηγικής σημασίας για την επιχείρηση, τότε η απώλεια των δεξιοτήτων του μπορεί να έχουν σοβαρές επιπτώσεις για την ομαλή λειτουργία της επιχείρησης, καθώς και στον κύκλο επιρροής που είχε στους πελάτες της.

Από την άλλη πλευρά οι κληρονόμοι του μειοψηφούντος μετόχου έχουν κάποια νόμιμα δικαιώματα, όπως δικαίωμα ψήφου στις συνελεύσεις, λήψη πληροφοριών σχετικά με τα οικονομικά στοιχεία, τα πελατολόγια, τις στρατηγικές της επιχείρησης κλπ και φυσικά το "δικαίωμα" να κάνουν δύσκολη την ζωή των υπολοίπων εφόσον το θελήσουν.

Η συμβατική σχέση εμπιστοσύνης που υπάρχει μεταξύ των συνεταίρων μπορεί να θεωρηθεί ότι παραβιάστηκε από την πλειοψηφία ασχέτως αν αυτό έγινε με διαφορετική πρόθεση ή από κακή επιχειρηματική κρίση.

Είναι ξεκάθαρο ότι ο θάνατος ενός συνεταίρου μπορεί να δημιουργήσει σοβαρότατα προβλήματα ακόμα και για την ίδια την επιβίωση της επιχείρησης.

Τα δικαστήρια
φροντίζουν
με ιδιαίτερη
συμπόνια τους
μειοψηφούντες
& τους κληρονόμους
& τους προστατεύουν
όπως κάθε
αδύναμο
πολίτη.

Η ΑΣΦΑΛΙΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΛΥΣΗ

Υπάρχουν αρκετές διαθέσιμες λύσεις οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν όπως οι παρακάτω:

- > Ρευστοποίηση της επιχείρησης
- > Πώληση της εταιρείας εν λειτουργία
- > Οι κληρονόμοι να γίνουν ενεργοί υπάλληλοι
- > Οι κληρονόμοι να πουλήσουν το μερίδιό τους σε τρίτο
- > Οι κληρονόμοι να πουλήσουν το μερίδιό τους στους επιζήσαντες συνεταιίρους

Οι περισσότεροι θα συμφωνήσουν ότι το τελευταίο σενάριο μάλλον είναι το καλύτερο δυνατό. Υπάρχει όμως ένα "μικρό" πρόβλημα: Που θα βρεθούν τα μετρητά; Δεν νομίζω να υπάρχουν πολλές επιχειρήσεις οι οποίες να διαθέτουν το μισό ή το ένα τρίτο της αξίας τους σε μετρητά. Επίσης υπάρχει ένα ακόμα πρόβλημα: Πόσο αποτιμάται η αξία της επιχείρησης; Ακόμα κι αν υπάρχει αντικειμενικός λογιστικός προσδιορισμός της αξίας της εντούτοις υπάρχει και μια άυλη αξία (φήμη, προοπτικές, πελατολόγιο, ενεργό μέλλον κλπ) την οποία οι κληρονόμοι θα θελήσουν να εκμεταλλευτούν.

Η ΠΙΟ ΚΑΘΑΡΗ & ΞΑΣΤΕΡΗ ΛΥΣΗ...

Νομίζω ότι όλοι ανεξαιρέτως θα παραδεχτούν πως το καλύτερο δυνατό σενάριο θα είναι να δημιουργηθούν ξαφνικά χρήματα την ώρα που πρέπει, τα χρήματα αυτά να είναι όσα ακριβώς ζητάνε οι κληρονόμοι του θανόντος, οι επιζώντες συνεταίροι να τους τα δώσουν χωρίς καμία αντίρρηση παίρνοντας σαν αντάλλαγμα το μερίδιο του πρώην συνεργάτη τους και ελέγχοντας πλήρως την επιχείρηση από εδώ και στο εξής...

Η πιο καθαρή και ξásτερη λύση σε όλο τον πολιτισμένο κόσμο είναι η προσυμφωνημένη αγοραπωλησία εταιρικών μεριδίων μεταξύ συνεταιίρων μέσω ασφαλιστηρίου συμβολαίου ζωής.

Οι συνεταίροι "εν καιρώ ειρήνης" κάθονται στο δικό τους τραπέζι συμβουλίων και συζητώντας ήρεμα και λογικά όπως αυτοί ξέρουν, αποτιμούν με τα δικά τους υποκειμενικά κριτήρια την αξία της επιχείρησής τους.

Σε αυτή την υποκειμενική μεθοδολογία αποτίμησης περιλαμβάνονται στοιχεία που δε θα τα περιλάμβανε στην αποτίμησή του οποιοσδήποτε υποψήφιος αγοραστής όπως αέρας, φήμη, προοπτικές, επαγγελματικά μυστικά, λοιπά εν εξελίξει project. Η τιμή της επιχείρησης με αυτή τη μέθοδο αποτίμησης είναι η πλέον αποδεκτή από τους συνεταίρους. Όλοι συμφωνούν και συνυπογράφουν. Εν συνεχεία συνάπτουν από ένα ασφαλιστήριο συμβόλαιο ζωής με ασφαλισμένο κεφάλαιο το ποσό που αντιστοιχεί στην αξία του μεριδίου του καθενός. Εφόσον συμβεί ο θάνατος, τότε η ασφαλιστική εταιρεία πληρώνει το ασφαλισμένο κεφάλαιο στους δικαιούχους και αυτοί με τη σειρά τους έχουν την υποχρέωση να μεταβιβάσουν τα μερίδιά τους στους επιζήσαντες συνεταίρους. Το ασφαλισμένο κεφάλαιο το οποίο αποτυπώνει την αξία της επιχείρησης, μπορεί να αλλάζει οποτεδήποτε οι συνεταίροι συμφωνήσουν. Τα ασφάλιστρα είναι εξαιρετικά χαμηλά και εκπίπτουν από τις δαπάνες της επιχείρησης σύμφωνα με τον καινούριο νόμο 4172.

Η διαδικασία ενέχει κάποιες τεχνικές δυσκολίες, απαιτείται τροποποίηση του καταστατικού, συμφωνία των εμπλεκομένων και καθοδήγηση από έναν ειδικό ασφαλιστικό σύμβουλο ο οποίος θα συντονίσει την εκτέλεση των εργασιών.

Τίποτα όμως δεν είναι πιο κρίσιμο από την ίδια την ύπαρξη της εταιρείας και την βεβαιότητα ότι η συνέχεια της είναι εξασφαλισμένη ακόμα και μετά από μια μεγάλη τραγωδία!

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

My Passport.gr
Travel Destinator

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΣΤΟ ΕΒΕΡΕΣΤ!

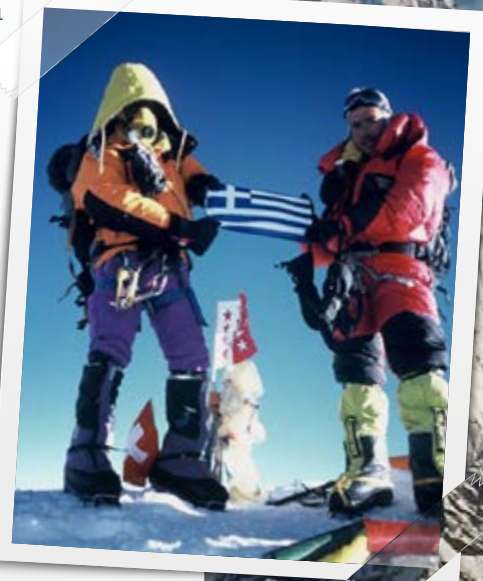
Κάνουμε ένα διάλλειμα από τις ιστορίες του K2 για να τιμήσουμε την επέτειο της πρώτης Ελληνικής αποστολής που κατάφερε να σκαρφαλώσει στην ψηλότερη κορυφή του κόσμου, στο Έβερεστ πριν 10 χρόνια.

Στις 16 Μαΐου 2004, λίγες ημέρες πριν από την απρόσμενη επιτυχία του Ευρο και ενώ ανέβαινε ο πυρετός της αναμονής των Ολυμπιακών Αγώνων, μια εθνική ομάδα διαφορετική από τις άλλες, στο τέλος μιας περιπετειώδους αποστολής 58 ημερών, κατακτούσε την κορυφή που, έως τότε, μόλις 2.000 άνθρωποι σε όλο τον κόσμο είχαν καταφέρει να πατήσουν. Ήταν οι πρώτοι Έλληνες που θα έφταναν στην ψηλότερη κορυφή του κόσμου, καθυστερημένα σε σχέση με τις περισσότερες χώρες της Δύσης, αλλά αποφασισμένοι να το κάνουν «για να φύγει από τη μέση», όπως είπε ο Παύλος Τσιαντός ο οποίος κινηματογράφησε την αποστολή.

Η ομάδα έζησε 50 ημέρες πάνω από τα 5.000 μέτρα, στην κατασκήνωση βάσης, κάνοντας καθημερινά αποστολές σε ενδιάμεσες κατασκηνώσεις προκειμένου το σώμα να συνηθίζει το υψόμετρο. Σε θερμοκρασίες που το μεσημέρι φτάνουν τους 39 βαθμούς(!) και το βράδυ αγγίζουν τους -10, με περιορισμένο οξυγόνο, η καταπόνηση του σώματος είναι τεράστια, η ψυχολογία δοκιμάζεται. Στην κορυφή ανταμείβεσαι: «Όταν φτάνεις πάνω από τα 8.000 μέτρα, όπου ο οργανισμός φθίνει, δεν έχεις ενέργεια για συναισθήματα. Οι λειτουργίες σου περιορίζονται στα απολύτως απαραίτητα. Είσαι εκεί, καταλαβαίνεις ότι κάτι σημαντικό έχει συμβεί, αλλά δεν το χαίρεσαι πραγματικά, είσαι σε μέθη. Νιώθεις τι έκανες όταν πια επιστρέψεις. Παρ' όλα αυτά, όπως λέει και ο συνορειβάτης Γιώργος Βουτυρόπουλος, έστω και αυτήν τη μια στιγμή γαλήνης δεν θα την αντάλασες για όλα τα πλούτη του κόσμου».

Μπορεί να γίνει εθιστικό; «Φυσικά. Το αισθάνεσαι σε κάθε ανάβαση, είναι η ουσία του πράγματος. Η ανάγκη να συγκεντρωθείς μόνο σε αυτό και να σταματήσεις να υπάρχει ο χρόνος για σένα είναι εθιστική. Τα τελευταία χρόνια όμως έχω καταλάβει ότι οι πιο δύσκολοι κορυφές είναι οι εσωτερικές και σε αυτό η ορειβασία σε βοηθάει, σε αλλάζει ως άνθρωπο. Πολλοί μας λένε τρελούς. Εγώ όμως έχω στο μυαλό μου τη φράση του Καζαντζάκη: "Κάθε άνθρωπος κουβαλάει μια τρέλα, μα η μεγαλύτερη τρέλα από όλες είναι να μην έχεις καθόλου τρέλα"». Και τώρα που βρίσκεται εκείνη η ένδοξη ομάδα; «Οι περισσότεροι μετά το Έβερεστ γίνανε οικογενειάρχες, εγώ έχω ένα μωρό 5 μηνών, ο Σπύρος Σούλης ζει στην Αυστραλία και έχει κάνει δύο παιδιά, ο Μιχάλης Στύλλας πηγαίνει στη Γαλλία, δεν βλέπιασσε συχνά, όμως όταν έχεις ζήσει κάτι τέτοιο με κάποιους, είναι σαν αδέρφια σου. Μιλούσα πρόσφατα με τον Σπύρο στο τηλέφωνο για τα παιδιά μας. "Φίλε", μου λέει, "μπροστά στην πατρότητα, το Έβερεστ ήταν παιχνιδάκι!"».

Μια φιλική χειρονομία από το www.mypassport.gr-The first Greek travel-builder website

ΜΗΝ ΠΑΛΕΥΕΙΣ

με τα

ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ.

ΘΑ ΓΕΜΙΣΕΙΣ

ΛΑΣΠΕΣ

& ΤΑ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ

ΘΑ ΧΑΡΟΥΝ

ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ
ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΩΝ
ΚΙΝΔΥΝΩΝ **k2**